

Aquestu bunu bĕtrĕnũ ĩnvinse neplăcerea que-ĩ causă aquĕstă cǎllĕtoriă, atătũ de mare putere are amorulũ virtutĕii assupra suffletelor oneste. Amândoi cǎllĕtorĕi plecărõ, ĩn urrările familliei ĩntregi. Nu mai vorbescũ despre nevoile aquestei cǎllĕtorĕi, de și de astă-dată furõ cu multũ mai micĩ pentru tatălũ Riemann; quõcĩ Claus cunnosceă fõrte bine callea la Rio-Janeiro, și prin urmare nu făcurõ nicĩ unũ ocolũ.

Cum ajunserõ ĩn capitală, Riemann se dusse d'a dreptulũ la palatulũ guvernului, sperând quõ va ĩntĕlni acĩ pe bunulũ secretarũ germanũ, cu quare vorbisse de douĕ orĩ. Ellũ nu se amăgĩ ĩn așteptarea sa.

Albrecht — aquesta eră numele secretarului — illũ cunnoscũ ĩndată; și, lăssându-și lucrulũ pentru unũ momentũ, ĩntrebă pe Riemann que affacere illũ adduceă la Rio-Janeiro, și daqua-ĩ plăceă ĩn frumosulũ districtũ Gigitonhonha.

« Cum să nu-mĩ placă? Acolo viețuiescũ fericitũ prin labõre, ĩĩ respunse Riemann. Viũ la Rio-Janeiro, spre a mĕ ĩntĕllege cu dumneata ĩntr'o affacere particulară. Sperũ quõ nu-mĩ vei refusa aquĕstă favõre; quõcĩ de dĕnsa depinde fericirea mai multor persõne, și compeđũ pe bunele dumitalle consilie.